

2023'E 8 KALA: "Y - 8"

ŞADI ERGÜVENÇ

2008'de (Y - 15) 2023'e bakarken¹ o yıl baş gösteren finansal ve ekonomik kriz, küresel farklılık ve dengesizlikler, enerji bağımlılığı ile iklim değişikliği, zora düşen devletler ve devlet dışı aktörlerin yarattığı sorunlar, çözüm bekleyen kronik çatışma ve anlaşmazlıklar, dini ve bölgesel ötekileşme başlıca endişe kaynakları olarak karşımıza çıkıyordu. Küresel sorunlara küresel çözümler gerektiği açıkça görülüyordu. II. Dünya Harbi ardından kurulan Birleşmiş Milletler ve organları, Uluslararası Para Fonu, Dünya Bankası gibi kuruluşlar, ABD dolarına endeksli para düzeni, küresel serbest ticaret ve bilgi ortamında çağın ihtiyaçlarına cevap vermekte yetersiz kalıyordu. Bu durumda bir yanda bölgesel arayışlar ivme kazanırken; öte yanda ulusal bağımsızlık çağrıları duyulur olmuştur. Ancak, bu kökleşmiş siyasi alt yapıda 15 yıllık vadede anlamlı bir değişiklik olması pek olası görünmüyordu.

2015'e (Y - 8) girerken bu varsayımın hala geçerliğini koruduğu ve durumun daha da kötüye gittiği söylenebilir. Kurumsal küresel düzende bir değişiklik yoktur. ABD ekonomik, teknolojik ve askeri alanda ilk sıradaki yerini korumakta, dünya ısınmaya devam etmektedir. Çin'in hızlı gelişmesi onu ABD ile yarışır bir konuma getirmiş; bunun üzerine ABD önceliklerini Avrupadan Pasifiğe kaydırmıştır. Çözömlenen bir kronik anlaşmazlık ve sona eren bir çatışma yoktur. Aksine var olanlar arasında derinleşenler veya yeniden alevlenenler hatta yeni başlayan çatışmalar vardır. Ekonomik, teknolojik ve gelişmişlik ölçeğinde dengesizlikler artmaktadır. Dinsel ötekileşme, yabancı düşmanlığı ve hatta ırkçılık korkutucu boyutlara ulaşmış olup toplu göçler ve ekonomik bunalım bu olumsuzlukları körüklemektedir.

Ekonomik krizin sonuna gelindiğine ilişkin inandırıcı emareler henüz yoktur. Döviz kurları ve altın en küçük esintiden bile etkilenmektedir. AB ülkeleri ekonomik bunalımdan çıkışta zorlanmaktadır. ABD ve AB arasında Transatlantik Ticaret Anlaşması küresel sorunlara bölgesel bir çözüm arayışı olarak gelişirken AB üyesi bazı ülkelerde AB karşıtı siyasi görüşler yükseliştir. ABD'nin kaya petrolünü pazarlamaya başlaması, yenilenebilir enerji kullanımının artması ve petrol fiyatının %50 düşmesi ile enerji konusunda önemli gelişmeler olsa da, özellikle doğal gaz açısından, enerji bağımlılığında köklü bir değişiklik yoktur.

Bu arada "Siber" bağımlılık ve kırılabilirlik en az enerji bağımlılığı kadar yaşamsal bir endişe kaynağı olarak güncellik kazanmıştır. Küresel arama motorları arasında rekabet çizgisini aşan bir çatışma ortamı gelişmektedir. Uzayda varlık gösteren aktörlerin sayısı artmış, rekabet hızlanmıştır. Teknolo-

¹ GPoT Center, Policy Brief, Cumhuriyetimizin Yüzüncü Yıldönümü İçin Bir Öngörü, Şadi Ergüvenç.

ji her gün çarpıcı buluşlara gebedir. Virüsler (organik ve elektronik) kendilerini yenilemekte adeta teknolojik gelişme ile yarış halindedir. Toplumsal farklılar ve bilgi çağının insanı bilinen yönetim sistemlerini zorlamakta, öfkeli insanlar her yerde kol gezmektedir. Kısacası Y – 15’te öngörüldüğü gibi dünyamız bugün eskiden olduğundan daha tehlikelidir.

“ Dış politikada etik ve ahlaki değerlere saygı çağrısı yaparak mazlumun yanında olduğunu ilan eden Türkiye gelişen ekonomisi paralelinde uluslararası yardım yapan ülkeler arasında üst sıralara tırmanarak ilgi alanını genişletmeye devam etmiştir.

2008’den başlayarak Türkiye “Sıfır Sorun” politikası ile ilk yıllarda Orta Doğu’da hızlı bir gelişme sağlamış, başta Suriye, Mısır, Katar olmak üzere, birçok ülke ile stratejik ortaklıklar kurularak, vizelerin karşılıklı olarak kaldırılması, hatta ortak kabine toplantıları yapılmasına varıncaya kadar yakın ilişkiler geliştirilmiştir. Girişken yaklaşımları, artan ticareti ve TV dizileriyle Türkiye Orta Doğu’nun en popüler ülkesi haline gelmiştir. Aralarında Rusya ve Yunanistan da olmak üzere birçok devletle yapılan “Üst Düzey Toplantılar” Türkiye için standart bir dış politika uygulaması haline gelmiştir.

Dış politikada etik ve ahlaki değerlere saygı çağrısı yaparak mazlumun yanında olduğunu ilan eden Türkiye gelişen ekonomisi paralelinde uluslararası yardım yapan ülkeler arasında üst sıralara tırmanarak ilgi alanını genişletmeye devam etmiştir. Rusya ile ilişkiler ve karşılıklı bağımlılıklar artmış, o kadar ki, Türkiye’de kurulacak nükleer santraller ömür boyu Rusya’ya emanet edilmiştir. İpek Yolu boyunca bağlantılar gelişmiş, Balkanlarda komşuluk ötesi yakınlıklar kurulmuştur.

Türkiye Afrika ve Güney Amerika’da bayrak gösterir olmuş, THY dünyanın sayılı hava yollarından birisi olarak uçtuğu meydanlar sayısı açısından dünyada ilk sırayı almıştır. 2008 – 2013 döneminde Türkiye’nin büyükelçi düzeyinde temsilcilik sayısı 171’den 221’e yükselmiştir. Böylesine girişken ve bağımsız açılımları Türkiye’den beklentileri arttırıp yıldızını parlatsa da Arap Baharı’nın ardından oluşan farklı yaklaşımlar, Avrupa Birliği’nin Türkiye’ye olumsuz yaklaşımlarının gölgesinde, Türkiye’nin ekseninin sorgulanmasına ve “Yeni Osmanlı” gibi algılanmasına yol açmıştır.

Komşularla “sıfır sorun” politikası çerçevesinde Ermenistan, Güney Kıbrıs ile yapılan girişimler sonuçsuz kalmıştır. 2009’dan başlayarak Türkiye – İsrail ilişkileri bozulmuş, “Mavi Marmara” olayının ardından da resmen kopmuştur. Böylece Türkiye kendisini Ermenistan-İsrail-Güney Kıbrıs-Yunanistan doğal ittifakı karşısında buluvermiştir. Doğu Akdeniz’de keşfedilen petrol ve gaz yatakları bu ittifakı perçinlemekte ancak gaz ve petrolün kullanıma sunulmasında Türkiye topraklarının sağlayacağı kolaylık Türkiye-İsrail-Güney Kıbrıs yakınlaşması için yeni bir fırsat da yaratmaktadır. Ne var ki, Filistin sorunu kalıcı bir çözüme ulaşmadığı, en azından Gazze’deki ambargo kalkmadığı sürece İsrail’le ilişkilerin; Güney Kıbrıs da Kıbrıs üzerinde tek egemen olarak tanınma iddiasından vazgeçmedikçe taraflar arası ilişkilerin “sıfır toplam” a kilitli kalması kaçınılmaz görünmektedir. Bu durum Türkiye’nin AB ve ABD ile ilişkilerine de olumsuz yansımaktadır.

2010 sona ererken başlayan ve Arap Baharı olarak adlandırılan süreç Libya, Mısır ve Suriye’de kanlı ve sürekli bir çatışma ortamına ve dış müdahalelere yol açarken sıfır sorun politikasını çökertmiş ve Türkiye’nin sadece bu ülke yönetimleriyle değil Batılı ortaklarıyla da ayrışmasına yol açmıştır. Bu çerçevede Türkiye mezhepçilik yapmak, radikal

gruplara destek vermek gibi suçlamaların da hedefi olmuştur. Türkiye'nin İsrail'in ardından Mısır ve Suriye ile de resmi ilişkileri kesiktir. Yemen ve Libya'daki karmaşa nedeniyle listeye bu ülkeleri de eklemek yanlış olmayacaktır. İran ile ilişkiler ise, her zaman olduğu gibi, karşılıklı olarak "Realpolitik" anlayışı ile nazik ve ihtiyatlı bir komşuluk havasında sürdürülmektedir.

Suriye ve Irak'taki yönetim boşluğunda Irak'taki El-Kaide temelinde gelişen ve 2014 yılında kendisini Halife ve Irak ve Şam İslam Devleti (DEAŞ) olarak ilan eden yeni bir oyuncu ortaya çıkmıştır. Bu devlet Allah'tan başka otorite tanımamakta, şeriat ve Peygamber dönemi kurallarını esas aldığı için, laik ve demokratik oldukları gerekçesiyle bu kurallara uymayan Türkiye'deki gibi Müslüman toplumları öncelikli hedef olarak almaktadır. Acımasız yöntemleriyle ve batılı ülke vatandaşı militanların da katılımıyla korku salan DEAŞ küresel bir tehdit olarak algılanmaktadır.

Diğer yanda, Suriye'deki iç harpten kaçarak Türkiye'ye sığınanların sayısı 2 milyona ulaşmıştır. Böylece Suriye, Türkiye için ilk sıradaki sorun kaynağı haline gelmiştir. Buna Irak'ta bitmek tükenmek bilmeyen iç çatışmaları da eklemek gerekmektedir. Türkiye Irak'ın istikrarı ve bütünlüğü için özenli bir çaba göstermekte ve Suriye halkına insani yardım için elinden geleni esirgememektedir. Ancak, Suriye'de öncelikle Esad rejimi hedef alınmadan, uçuşa yasak bölge ve güvenli saha ilan edilmeden DEAŞ'a karşı doğrudan çatışmaya katılmaya yanaşmamaktadır.

Avrupa'da İslam karşıtlığı hızla tırmanmaktadır. Bütün terör olaylarını İslam'la ilişkilendirmek alışkanlık haline gelmiştir. Norveç'te camilere yönelik saldırılar, Almanya'daki "Batı'nın İslamlaşmasına Karşı Yurtsever Avrupalılar (Pegida)" hareketi ve ardından 7 Ocak 2015'te

Paris'te 12 kişinin ölümüyle sonuçlanan Charlie Hebdo saldırısı medeniyetler çatışmasının habercileriymiş gibi endişe vericidir. Çoğunluğu Müslüman toplumuyla Avrupalı Türkiye için bu durum çok daha ciddi bir endişe kaynağıdır. Avrupa Birliği sınırları içinde yerleşik 21 milyon Müslümanın yaklaşık dörtte birinin Türk oluşu da bu endişeye ayrı bir boyut eklemektedir. Türkiye hem İslam karşıtlığına hem de evrensel insani ve demokratik değerler karşıtlarına ve her türlü bağnazlığa karşı mücadelede ön safta yer almak zorundadır.

2014 yılı başlarında Ukrayna'da Cumhurbaşkanı Yanukoviç'in AB ile işbirliği antlaşmasını imzalamayı reddetmesi ile başlayan ayrılıkçı çatışmalar ve Kırım'ın Rusya'ya ilhakı ile gelişen durum Avrupa'nın Soğuk Savaş'tan sonraki en ciddi bunalımına dönüşmüştür. Rusya'nın ayrılıkçılara destek vermesi ve Kırım'ı ilhak etmesi ardından Rusya - Batı ilişkileri gerilmiştir. ABD ve AB Rusya'ya yaptırımlar uygulamaya başlamış, Türkiye de Kırım'ın ilhakını tanımadığını ilan etmiştir.

Sonuçta Türkiye; bir yanda, Batı'nın yaptırımlarına karşılık olarak Avrupa'dan ithalatı kesen Rusya'nın Türkiye'ye yönelmesi ile Kırım'a rağmen açılan fırsat kapısından yararlanmak; diğer yanda, Rusya ile ilişkilerinde Batılı ortaklarına ters düşmek gibi yeni bir ikilem karşısında kalmıştır. Ateşkes anlaşmasıyla varılan uzlaşma sonunda Ukrayna'nın AB üyeliğinin, Rusya'nın da Kırım'da kalıcı olması yolunun açılmış olduğu görünmektedir. Bu durumda NATO - Rusya Federasyonu (RF) ilişkilerinin yeni bir soğuk harp dönemine girdiği söylenebilir. Böylece Karadeniz'in uyumlu bir işbirliği alanı olmaktan çıkarak bir rekabet alanına dönüşmesi olasılığı Türkiye için yeni bir endişe kaynağı oluşturmaktadır.

“ Bölgesel bir çerçeveden bakıldığında Türkiye, sorunlu komşularla çevrili, yalnız kalmış gibi görünen ancak yalnız bırakılmayacak kadar önemli konumda, ağırlıklı bir denge unsuru görüntüsü vermektedir.

Bölgesel bir çerçeveden bakıldığında Türkiye, sorunlu komşularla çevrili, yalnız kalmış gibi görünen ancak yalnız bırakılmayacak kadar önemli konumda, ağırlıklı bir denge unsuru görüntüsü vermektedir. Giderek çok yönlü ve çok bağlantılı bir enerji koridoru olması bu ağırlığı daha da artırmaktadır. Bu görüntü sadece Avrasya ve Orta Doğu için değil Japonya'dan Güney Afrika'ya, Çin'den Orta Amerika'ya, Kuzey Amerika'dan Avustralya'ya bütün ülkeler için geçerli olsa gerekir. Bu önem Türkiye'nin gücüne katkı yaptığı kadar kırılabilirlik da yaratmaktadır. Türkiye'nin uluslararası ortamda ve İslam dünyasındaki itibarını bozmaya yönelik yayınlar AKP Hükümeti tarafından Türkiye'nin istikrarını, gelişmesini ve birliğini hedef alan odakların varlığının açık bir göstergesi olarak algılanmaktadır. Bu algı paralelinde Türkiye doğru bildiğini karşısındakine ters de düşse yüksek sesle dile getiren, kendisini Avrupa'nın vazgeçilmez bir unsuru olarak gören, geçmişine ve çıkarlarına sahip çıkan, bu çerçevede uluslararası barış ve istikrarın korunmasında işbirliğine ve insancıl yardıma açık bir ülke olarak ayrılmaktadır.

Son 7 yılda Türkiye'nin iç durumuna bakıldığında:

- Arka planda, AKP'nin tek parti iktidarının sürekliliği ve sağladığı siyasi istikrar; Ekonomik, toplumsal, sanayi ve teknolojik alanda, iletişim ve ulaşımda yükselen bir grafik ve dışa açılım dikkat çekmektedir.

- “Gezi Olayları”, “Ergenekon-Balyoz Davaları” “17 Kasım darbesi” gibi dramatik olayların gölgesinde toplumsal ortak paydada kayda değer bir yükseliş sağlanamamıştır. Bu arada keşfedilen(!) “Paralel Devlet” yeni bir ötekileşme ve çatışma alanı yaratmış, yargıya olan güven ağır bir yara almıştır. Silahlı Kuvvetler siyaset dışına çekilmiş, itibarı ve komuta kadrosu törpülenmiştir. Bu süreçte yeni bir anayasa için uzlaşma sağlanamamıştır. Türkiye’de yaşam tarzı eskisine göre daha muhafazakâr/dindar, aynı zamanda biraz daha hoşgörülüdür. Türban, tartışma konusu olmaktan çıkmış, Kürtçe özgürlüğe kavuşmuştur.

- Ancak, siyasi ortamda dindar/ muhafazakâr – laik – Alevi – Kürt ayrışması ve anayasal uzlaşmanın yokluğu endişe verici boyutlardadır. Kazılan siperler derin ve karşılıklı iletişime kapalıdır. Yoğun algı operasyonlarının baskısı altında toplum, böylesi bir ayrışmanın taşıdığı tehlike tve yarattığı huzursuzluğun bilincinde, artık çatışmasız bir ortamın özlemi içinde bulunmaktadır. Buna rağmen, siyaset önderleri ve medya bu beklentiye karşılık vermekte yeterince duyarlı görünmemektedir.

- 2009 Mayıs'ında PKK'nın ateş kesmesi ile başlayan, Öcalan'ın yol haritası ve AKP'nin Kürt Açılımı ile gelişen ve devamlılık kazanan barış süreci, sonuçlarıyla 2023 Türkiye'sini şekillendirmede önemli bir etken olmaya adaydır. Süreci

etkilemeye yönelik söylem ve eylemler eksik olmasa da oluşan barış ortamında toplum ve siyasi oyuncular süreci tamamlamaya kesin kararlı görünmektedir. Sürecin başarısı içerdiği değişimde siyasi uzlaşma sağlanmasına ve bunun toplum genelinde kabul görmesine bağlı olacağına göre böyle bir sonucun toplumdaki diğer ayrışmalar üzerinde de olumlu etki yapması beklenebilir. Sürecin askıda kalması ise bölücü terörü hortlatabilecek, toplumsal ve siyasi çekişmeler sürüp gidecektir.

- 2014 yazında Türkiye tarihinde ilk kez Cumhurbaşkanı'nın halk tarafından seçilmesinin ardından Haziran 2015'de yapılacak genel seçimler Türkiye için önemli bir dönüm noktası oluşturabilecek niteliktedir. Yolsuzluk iddialarının, totaliter yapılaşma ithamlarının, Osmanlı'ya dönüş özlemlerinin ve paralel devletin AKP üzerinde ne denli yıpratıcı olduğu veya kabul gördüğü bu seçimde belli olacaktır. Sonuca göre AKP'nin henüz ayrıntıları netleşmemiş "Yeni Türkiye" projesini gerçekleştirmek için yolu açılabilir veya Türkiye, önceden tanımlanması güç, farklı bir dönemece girecektir.

Bu tabloya bakarak 8 yıl sonrası için dünyamızı ve Türkiye'yi neler beklediğine ilişkin ipuçları aramak iğne ile kuyu kazmaktan farklı değildir. Oldukça kaotik bir ortamda sayılamayacak kadar çok kelebek kanat çırpılmaktadır. Bunların esintisinin nasıl bir etki doğuracağını kestirmek mümkün görünmemektedir. Bu nedenle, buraya kadar yazılanlar, genelde yönetilmesinde zorluk

çekilen ve özellikle Türkiye açısından endişe ve çekişme yaratan ayrışmalar için farkındalık yaratmaya yönelik bir hatırlatma, bir güncelleme olmaktan öteye geçemeyecektir. Kaldı ki, 8-10 yıl sonrasını şekillendirecek çok daha güçlü etkenler de söz konusudur.

İnsan ömrü uzamakta, üretken olamayanların sayısı artmaktadır. Gençler arasında artan işsizlik ve ona paralel gelişen umutsuzluk öfke ve bunalıma yol açmaktadır. Telefon ve bilgisayar üzerinden oyun, müzik ve mesaj bağımlılığı olan yeni gençliğin bireysel ve özgürlükçü niteliği sadece toplumsal yapıyı değil tüketim alışkanlıklarını da etkileyerek, yeni bir kültürel alt yapının temel taşı olacağına benzemektedir.

Diğer uçta hayatta kalabilmek için ülkelerinden kaçarak gelişmiş ülkelere sığınan gençler yeni kültürel ve sosyal yapıyla nasıl bağdaşacaktır? Dini inançları doğrultusunda ayrılan gençler de dikkate alındığında kültürel değişimin hangi değerler üzerinden yükseleceği, nasıl yönetileceği merak konusudur. Bir uçta para ve bilgi zenginleri, diğer uçta yoksulluk köleleri arasındaki uçurum daha da derinleşmektedir. Küresel ısınma ve teknolojik gelişmelerin sunacağı sürprizlerin neler olacağını önceden kestirmek mümkün görünmese de bunları farklılıkları daha da derinleşirmesi kaçınılmaz gibidir.

Sosyal medya denen olay, her alanda ve her konuda kolayca ve hızla sağladığı yaygın iletişim ve yarattığı farkındalık ile insanlar arasında buluşmanın olduğu kadar ayrışmanın da etkin bir aracı haline gelmiştir. Bu ortam insanların etnik, inanç ve siyasi kimliklerinden soyutlanmış olarak, küresel boyutta sınıfsal kimlik, fikir veya belirli tercihler etrafında toplanarak yeni güç odakları veya kamplar oluşturması için olanak sağlamaktadır. Bu ortam aynı zamanda her türlü aldatmanın ve saptırmanın aracı

ERGÜVENÇ

olarak da kullanılmaktadır. Bu olgunun yönetim sistemlerine nasıl yansıtacağı, nasıl denetleneceği henüz netlik kazanmamıştır.

Bugünlerde Brezilya'da yolsuzluğa karşı sokaklara çıkan bir milyon kişinin tepkisini nasıl okumak gerekir. Birbirinden farklı nedenleri olsa da bu tür tepkilerin yönetim ve yargının yetersizliğine veya dış güçlere fatura edilmesi yerine asıl nedenlerinin araştırılması ve bunun küresel ölçekte yapılması gerekmektedir. Günümüzün liberal, sosyalist, komünist, nasyonalist, kapitalist siyaset yelpazesinin; demokratik, otokrat veya teokratik rejimlerinin bu meydan okumalara karşı çözüm üretmekte yetersiz kaldığı açıktır. Dünyadaki dönüşüme cevap verebilecek yeni bir paradigmanın veya paradigmaların oluşması kaçınılmaz görünmektedir. Bunların hangi değerler ve güçler temelinde oluşacağı; sürecin acılı mı, acısız mı olacağı; nasıl sonlanacağı günümüz teorisyenleri ve düşünürleri için çekici bir çalışma alanı olabilir.

Bu arada, 8 yıl önce belirlendiği gibi, evrensel ve milli değerlere dayalı anayasal ilkeler üzerinde aynı çizgide buluşmayı başarmış bir Türkiye 2023 için öngörümüz olmaya devam etmelidir. Kendi içindeki toplumsal dengesizlikleri gidermiş olmak bu öngörünün vazgeçilmez bir parçasıdır. Türkiye kendisini her türlü kültürel yozlaşmadan kurtarmalı, aklın ve ilmin rehberliğinde bilgili ve bilinçli nesiller yetiştirmenin yolunu tutmalıdır.

Uluslararası ortamda ise “Yurtta Sulh, Cihanda Sulh” ve “Komşularla İyi İlişkiler İçinde Olmak” ilkelerine sadık ve her alanda savunmasını öz gücüne dayandırabilmiş bir Türkiye çizgisi ve özlemi korunmalıdır.

***Emekli Korgeneral Şadi Ergüvenç** Hava Harp Okulu'ndan 1957 yılında mezun olmuş, eğitimini Hava Harp Okulu, Harp Akademileri ve İngiltere'deki Royal Airforce Staff College'de tamamlamıştır. Genelkurmay Strateji ve Kuvvet Planlama Daire Başkanlığı, NATO Askeri Komitesi'nde Türk Heyeti Temsilciliği ve İkinci Taktik Hava Kuvvetleri Komutanlığı görevlerini yürütmüştür. 1992'de emekli olduktan sonra güvenlik ve savunma alanlarında birçok etkinlikte rol alan Korg. Ergüvenç GPoT Merkezi Yüksek Danışma Kurulu üyesidir.*

Küresel Siyasal Eğilimler Merkezi (GPO T) 2009 yılında İstanbul Kültür Üniversitesi çatısı altında kurulmuş bağımsız, kar amacı gütmeyen bir araştırma merkezidir. Merkez, Türkiye'nin dış politikasını ilgilendiren konular başta olmak üzere uluslararası gündemde yer alan sorunlar üzerine çalışmalar yürütmektedir. Merkezin çok kültürlü ekibi, geniş bir yelpazede gerçekleştirdiği yenilikçi projelerle diyalog ve müzakere yöntemlerini kullanarak ikili ilişkilerde uzlaşma sağlamayı amaçlar.

GPO T Merkezi, yerel ve uluslararası sorunlara karşı şiddet karşıtı ve uzlaşmayı destekleyen çözümler üretmek amacıyla kurulmuştur. Misyonumuz, çok kanallı diplomasi toplantıları düzenleyerek, yaratıcı ve bağımsız araştırmalar yürüterek, medyada ulusal ve uluslararası sorunlar üzerine müzakerelere yer verilmesini teşvik ederek istikrar, demokratikleşme ve barışa katkıda bulunmaktadır.

Merkez, toplumun pek çok kesimini ilgilendiren politik, sosyal ve ekonomik konular üzerine özgürce fikir ve bilgi alışverişi yürütülmesine olanak sağlayan bir yapı olarak hizmet vermektedir. Bu misyonu gerçekleştirmek amacıyla düzenli olarak kanaat önderleri, devlet yetkilileri, karar alıcılar, analistler, akademisyenler, uzmanlar ve medya temsilcileri bir araya getirilerek ortak çözümler üretilmesi hedeflenmektedir.

Yayınlığımız uluslararası ilişkiler alanındaki konulara ışık tutan akademik kitaplar, analitik politika yazıları, güncel analizler ve toplantı/konferans/faaliyet raporlarını içermekte olup websitemizden ücretsiz olarak indirilebilmektedir. Zürih merkezli International Relations and Security Network, Brüksel merkezli Europe's World, New York merkezli Columbia University Press gibi elektronik kütüphanelerden de erişilebilen yayınlarıma ayrıca Google Books ve Amazon Kindle aracılığıyla da ulaşılabilir.

CONTACT DETAILS

Global Political Trends Center (GPO T)

Istanbul Kültür University
Atakoy Campus, Bakirkoy
34 156 Istanbul, Turkey

www.gpotcenter.org

info@gpotcenter.org

Tel: +90 212 498 44 76/65

Fax: +90 212 498 44 05